

samt de i disse Virksomheder beskæftigede store Dele af Befolkningen.

Som Forholdene har udviklet sig, vil det efter Regeringens Opfattelse være rimeligt at fortsætte ad den Linie, der betegnes ved Afleveringspligtens Ophævelse og Undtagelsen af henved en Tredjedel af Landets Import fra den hidtidige Valuta-Attest-Ordning. Ud fra dette Synspunkt tager Lovforslagets §§ 3 og 4 Sigte paa Indførelse af en Nyordning paa dette Omraade i Stedet for Nationalbankens Valuta-Kontor, idet Spørgsmaalet om Importens Regulering efter Valutaafleveringspligtens Bortfald og Indførelsen af fri Valutanotering ikke længere naturligt synes at kunne henlægges under Nationalbanken. Nyordningen tager Sigte paa en Begrænsning af Importreguleringens hidtidige Omfang og paa at imødekomme de fra Erhvervslivets Side fremkomne stærke Ønsker om Adgang for Erhvervslivets Repræsentanter til at gøre deres Indflydelse gældende paa Valuta-Ordningens Administration. Fra Erhvervslivets Side er det blevet gjort gældende, at det i et vist Omfang vilde være muligt gennem Aftaler med vedkommende Organisationer at sikre en saadan Ordning af Importen, at Valuta-Kontorets Virksomhed paa disse Omraader kan spares. Yderligere vil saadanne Varer, for hvilke tilstrækkelig

Regulering opnaas gennem Iværksættelse af Toldforanstaltninger, kunne holdes udenfor Importreguleringen. Det samme gælder Importen af Varer, der ikke beskæftigelsesmæssigt eller paa anden Maade er af større Betydning. Det er Regeringens Ønske at begrænse Importreguleringen mest muligt, saaledes at den alene opretholdes i det Omfang, Forholdene nødvendiggør dette.

Angaaende de nærmere Regler, som er foreslaaet i Stedet for de hidtil gældende Bestemmelser, henvises til Lovforslagets §§ 3 og 4, hvorefter Hovedorganisationerne for dansk Erhvervsliv skal tages med paa Raad med Hensyn til, hvilke Foranstaltninger der skal træffes paa de Omraader, hvor Overenskomst med Importørerne, Toldforanstaltninger eller Forholdenes Udvikling iøvrigt ikke overflødiggør en særlig Importregulering. Erhvervenes Adgang til at gøre deres Interesser gældende slaas yderligere fast gennem deres Repræsentation i Import-Kontorets Ledelse.

Loven foreslaas at skulle gælde indtil Udgangen af Marts 1934, idet det for Erhvervslivet og af Hensyn til en hensigtsmæssig Administration af Ordningen er nødvendigt, at der disponeres paa noget længere Sigt, end det har været muligt ved de hidtidige kortvarige Valutalove.